

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.20.296/2018/5.

A tanács tagjai:

Dr. Baka András a tanács elnöke
Dr. Kovács Zsuzsanna előadó bíró
Dr. Pataki Árpád bíró

A felperes:

A felperes képviselője:

Dr. Horváth Antal ügyvéd

Az alperesek:

I. rendű
II. rendű

Az alperesek képviselői:

Szepesi és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Gelencsér András ügyvéd)

Albáné dr. Feldmájer Livia ügyvéd

A per tárgya:

Személyiségi jog megsértése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

A felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.789/2017/7/I.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 40.P.23.188/2016/8.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezését hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 12.700 (tizenkettőezer-hétszáz) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes köteles az államnak külön felhívásra megtéríteni.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A II. rendű alperes által üzemeltetett .. elnevezésű televíziós csatorna .. közzétett „...” című sorozat egyik epizódjában .. közéleti szereplő látta vendégül a műsorvezetőt. A műsorszám .. életét, mindennapjait, többek között új párkapcsolatát mutatta be. A műsorban a felperes fényképeinek közzététele mellett, szóba kerültek a vendéglátó felperessel korábbi házasságának és válásának egyes részletei is. A műsorszám az I. rendű alperes .. internetes oldalán elérhető „...” címen lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatás keretében is elérhetővé vált.

A kereseti kérelem és ellenkérelem

- [2] A felperes keresetében kérte megállapítani: az alperesek a műsorszám közreadásával, illetve a nyilvánosság számára történő elérhetővé tételével megsértették a képmás védelméhez fűződő személyiségi jogát, a jóhírnevét, magántitokhoz fűződő személyiségi jogát és a becsületét. Kérte az alperesek a jogsértés abbahagyására kötelezését, a további jogsértéstől való eltiltását, és egyetemlegesen 1.500.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezését.
- [3] Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Az első- és másodfokú ítélet

- [4] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperesek megsértették a felperes képmáshoz, magántitkához és becsülethez fűződő személyiségi jogát a II. rendű alperes által szerepeltetett .. elnevezésű csatornán .. napján bemutatott a „...” című sorozat azon epizódjának bemutatásával, és az I. rendű alperes honlapján az .. elnevezés audiovizuális médiaszolgáltatás keretében történő folyamatos közzétételével, melyben a vendéglátó .. volt, kötelezte az I. rendű alperest, hogy a műsorszámot az .. elnevezésű honlapjáról távolítsa el, az alpereseket a további jogsértéstől, így különösen minden olyan információ közzétételétől, melyhez a felperes hozzájárulásával nem rendelkeznek, eltiltotta, és kötelezte egyetemlegesen 750.000 forint sérelemdíj megfizetésére, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Rendelkezett az elsőfokú eljárási költség és illeték viseléséről.

- [5] Az elsőfokú bíróság a képmáshoz fűződő jog megsértését a Ptk. 2:48. § (1) bekezdése alapján állapította meg, miután annak felhasználásához az alperesek nem rendelkeztek a felperes hozzájárulásával. A Ptk. 2:45. § (1) bekezdése szerint a becsület megsértésére alkalmas, indokolatlanul bántó, megalázó véleménynyilvánításnak minősítette az elsőfokú bíróság a II. rendű alperes műsorvezetőjének a vendéglátó korábbi házasságával és új kapcsolatával összefüggésben elhangzott azon következtetését, miszerint „jöhetett volna 9 évvel hamarabb is, és akkor ez az egész nincs”. Az elsőfokú bíróság a magántitok megsértését a Ptk. 2:46. § (1) és (2) bekezdései alapján a felperesnek a vendéglátóval való korábbi házasságának egyes részletei nyilvánosságra hozatala miatt állapította meg. A Ptk. 2:52. § (1) és (2) bekezdései alapján a sérelemdíj összegét a keresettől eltérően, mérlegeléssel állapította meg.
- [6] Az alperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és azt állapította meg, hogy a felperes képmáshoz való jogát az I. és II. rendű alperesek a felperesről készült nyolc darab fényképfelvételnek a „...” című sorozat 2015. december 6. napján sugárzott adásában való felhasználásával sértették meg, az alpereseket a további jogsértéstől eltiltotta, mellőzte az elsőfokú ítéletnek a műsorszám .. honlapról való törlésére vonatkozó továbbá azon rendelkezését, amelyben az alpereseket minden olyan információ közzétételétől eltiltotta, melyhez a felperes hozzájárulásával nem rendelkeznek, az alperesek által a felperesnek egyetemlegesen fizetendő sérelemdíj összegét 300.000 forintra leszállította, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Rendelkezett továbbá az első- és másodfokú eljárási költség és illeték viseléséről.
- [7] A másodfokú bíróság érdemben egyetértett a képmás védelméhez fűződő jog megsértésére vonatkozó megállapításával, a rendelkező részt a jogsértő magatartás pontosításával módosította. A másodfokú bíróság rögzítette, hogy a műsorszám tartalmaz olyan részleteket, amelyekben a felperes és .. házassága kerül szóba, azonban annak egészét tekintve és az elhangzottakat a szövegösszefüggésükben vizsgálva olyan közléseket nem tartalmaz, amelyek a felperesre nézve indokolatlanul bántó, sértő, lealacsonyító lenne. A műsorvezető részéről „jöhetett volna 9 évvel hamarabb is, és akkor ez az egész nincs” vélemény szubjektíve lehet sértő a felperes számára, a szöveggörnyezetben értékelve azonban objektív sértő jellege nem állapítható meg. A műsorvezető megjegyzését követően maga a vendéglátó tompította ennek a kijelentésnek az élet, amikor arra utalt, hogy ez a 9 év szükséges volt, ő sem mindig volt olyan mint most, valahogy ő is eljutott idáig. Ezért a másodfokú bíróság a becsület megsértését a Ptk. 2:45. § (1) bekezdése alapján nem találta megállapíthatónak. A vendéglátó édesapjának a közös

programokra vonatkozó nyilatkozata az általánosság szintjén megfogalmazott vélemény, konkrétumokat a felperes vonatkozásában nem tartalmaz, a magántitok fogalmkörébe nem vonható. A műsorszámban a válásra vonatkozó utalások, miszerint a házból dolgok hiányoztak, ingóságok onnan elkerültek, illetve a vendéglátó feleségével közösen megálmodott ház, otthona lecsupaszodott a válás után, továbbá amik kikerültek a házból, azokat szép lassan visszarakosgatta, illetve jó pár odatervezett bútort be kellett szerezni, egy házasság felbontásával nyilvánvalóan járó vagyonmegosztásra vonatkozik, nem jelenti a felperes magántitkának nyilvánosságra hozatalát. A felperes válásával kapcsolatban 2014 végén cikksorozat jelent meg a sajtóban, a válás okairól az érintettek is nyilatkoztak, ekkor került nyilvánosságra, hogy a házasság megromlásának egyik oka a közös gyermek hiánya volt, így e nyilatkozat magántitoknak ugyancsak nem minősül. Az „elegáns, de távoli budai szeglethez való ragaszkodás” a házastársak adott területre való költözési igényére vonatkozó vélemény. Mindezek alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy a kifogásolt közlések a Ptk. 2:46. § (2) bekezdése szerint a magántitok megsértését nem teszi megállapíthatóvá. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíj összegét eltúlzottnak tartotta, és figyelemmel arra, hogy két jogsértés tekintetében a kereset elutasításra került, annak mértékét leszállította.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [8] A jogerős ítélet ellen, a Ptk. 2:45. § (1) bekezdésének, 2:46. § (1) és (2) bekezdéseinek, valamint a 2:52. § (1) bekezdésének megsértésére hivatkozással a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, tartalma szerint annak hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyása érdekében.
- [9] A felperes hangsúlyozta, hogy maga is közszereplő, korábbi házasságának részleteit azonban a nyilvánossággal nem osztotta meg, társadalmi megítélésének alapja a televíziós műsorok műsorvezetői feladatainak ellátásával összefüggő közszereplések alkalmával nyújtott teljesítménye. Nem vitatta, hogy senkit nem lehet megfosztani attól, hogy bizalmasával megossza életének legintimebb részét, magánéletének eseményeiről véleményt nyilvánítson, ennek keretében összehasonlításokat tegyen. Az adott esetben azonban a televízióban sugárzott műsorban az ország nyilvánossága előtt hangzottak el magánéleteinek részletei, amelyből mintegy konklúzióként hangzott el, hogy „jöhetett volna 9 évvel hamarabb is, és akkor ez az egész nincs”. A közlés szövegösszefüggésében vizsgálva és a műsor egészét tekintve a felperesre nézve olyan mértékben bántó, megalázó, és a társadalmi megítélés hátrányos befolyásolására alkalmas, amely külön bizonyítást nem igényel, és

megalapozza a Ptk. 2:45. § (1) bekezdése alapján a becsület megsértését. A véleménynyilvánítás, mint alkotmányos alapjog is csak a Ptk. 1:3. § (1) bekezdése szerinti rendeltetés szerű joggyakorlás, jóhiszemű és tisztességesség követelményének megfelelően gyakorolható. A közlés erkölcstelen és tisztességtelen nemcsak az érintett személy nézőpontjából, hanem az általánosan elfogadott erkölcsi szabályok alapján objektíve is alkalmas a Ptk. 2:45. § (1) bekezdése alapján a becsület megsértésére. A másodfokú bíróság értékelte ebben a körben, hogy a vendéglátó tompítani igyekezett a műsorvezető kijelentésének élet, ennek azonban jelentősége nincs, miután a perben nem a vendéglátó kijelentései, hanem a műsorszám egészének a felperesre vonatkozó közlései alapozzák meg a jogsértést. A közlés felperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas voltát a perben kihallgatott .. tanúvallomása is igazolta. Tévesen állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a műsorban a felperes korábbi házasságának egyes részleteinek közlése csupán az általánosság szintjén mozgó, konkrétumokat nem tartalmazó kijelentések. A felperes a perben tanúval is igazolta, hogy a hivatkozott ismereteket magántitoknak tekintette, és az általában elvárható módon gondoskodott arról, hogy azok nyilvánosságra ne kerüljenek. A magánéletének részleteire vonatkozó, magántitokként kezelt közlések engedély nélküli nyilvánosságra hozatala jogsértő, megalapozza a Ptk. 2:46. § (1) bekezdése alapján a magántitok megsértését. A felperes a sérelemdíjat az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltak szerint kérte megállapítani.

- [10] Az alperesek csatlakozó felülvizsgálati kérelmét a Kúria a Pfv.IV.20.296/2018/4. számú végzésével hivatalból elutasította. Az alperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérték.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [11] A jogerős ítéletnek a képmás védelméhez fűződő jog megsértésének megállapítására és azzal összefüggésben az objektív és szubjektív jogkövetkezmények alkalmazására vonatkozó rendelkezése felülvizsgálattal nem volt támadott.
- [12] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozatlan.
- [13] A Ptk. 2:45. § (1) bekezdése szerint a becsület megsértését jelenti különösen a más személy társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezésmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánítás.
- [14] A fenti rendelkezés helyes értelmezésével és a kialakult ítélkezési gyakorlatnak is megfelelően, helytállóan minősítette a másodfokú

bíróság a műsorban a felperes házasságára vonatkozó közléseket olyan véleménynek, amely a becsület megsértésére nem alkalmas. A műsorvezető részéről elhangzott konklúzió, amely tartalmilag arra vonatkozott, hogy a riportalany életébe jöhetett volna 9 évvel korábban is a jelenlegi kapcsolata, így kitörölhető lenne a felperessel fennállt házassága, a helyzetet és nem a felperes személyiségét minősíti. A felülvizsgálati állásponttal szemben, a PK 12. számú állásfoglalásnak is megfelelően, a közlés szövegösszefüggésben való értelmezése szempontjából jelentősége van annak, hogy a műsorvezető - felperes által kifogásolt - véleményét a riport alanya önkritikus megnyilvánulásával is tompította. Az egyéni érzékenység, még ha elfogadható is, hogy a felperes számára a sérelmezett közlés bántó, a jogsértés megállapítását önmagában nem alapozza meg. A műsorban a felperes személyére vonatkozó, a kulturált társadalmi érintkezés határait túllépő kifejezőmód, a közfelfogás szerint is sértő, bántó kifejezés, amely a becsület megsértésére alkalmas, nem hangzott el. Ezért jogszabálysértés nélkül állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a felperessel fennállt házasság sikertelenségére a konkrétumok nélkül való utalások a becsület megsértését nem teszik megállapíthatóvá.

- [15] A Ptk. 2:46. § (1) bekezdése alapján a magántitok védelme kiterjed különösen a levéltitok, a hivatásbeli titok és az üzleti titok oltalmára. A (2) bekezdés szerint a magántitok megsértését jelenti különösen a magántitok jogosulatlan megszerzése és felhasználása, nyilvánosságra hozatala vagy illetéktelen személlyel való közlése.
- [16] A Ptk. az egyes titokfajták fogalmát nem határozza meg. A bíróság minden esetben az összes körülményt mérlegelve állapítja meg, hogy valamely tény, adat titoknak minősül-e. A mérlegelés során értékelhető, hogy a tény ismertté válása milyen súlyú érdeksérelmet eredményez, illetve a másik oldalon milyen jogos érdek fűződik a tény nyilvánosságra hozatalához. Mindkét fél oldalán szükséges értékelni, hogy a társadalmi szokásoknak, az erkölcsi normáknak, az adott helyzetben általában elvárható magatartásnak megfelelően jártak-e el.
- [17] Az adott esetben a felperes édesapja részéről a szülőkkel közös programok hiányára való utalás, a riportalany részéről a válás során a közös otthonból egyes bútordarabok elkerülésére, illetve a felperes által a lakóhely preferált területére vonatkozó közlések, amint azt a másodfokú bíróság is helyesen megállapította, az általánosság szintjén maradnak, konkrét adatok hiányában nem tekinthetők olyan adatnak, információnak, amely a magántitok fogalmi körébe vonható. Ezért jogszabálysértés nélkül utasította el a jogerős ítélet a magántitok megsértésének megállapítása iránti keresetet.
- [18] A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. §

(3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[19] Ptk. 2:45. §, 2:46. §

Záró rész

[20] A Kúria az eredménytelen felülvizsgálattal élő felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperesek ügyvédi képviseletével felmerült és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdései, valamint a 4/A. § (1) bekezdése szerint megállapított felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

[21] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a pervesztes felperes köteles az államnak megtéríteni.

Budapest, 2019. április 10.

Dr. Baka András s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k.
előadó bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

AM

tisztviselő